

אף על פי פרק חמישי כתובות

מ.

עין משפט
נר מצוה

סז א ב מיי פכ"א מהל'
 אישות הלי' נז' טוש"ע
 אה"ע ס' פב סעיף ה':
סח ג ד מיי פ"ג מהל'
 מאכלות אסורות הלי'
 ד-ה סמג' לאוין קלה
 טוש"ע י"ד ס' פא סעי'
 :1

ס ה' ו' מ"י פ"ו שם ה'ל' **ז** סמג לאזין קבו
טוש"ע שם ס"י סו סעיף י
[וס' ו סעיף ט]:
ע ו' מ"י פכ"א מהל' שבת
הל' יד סמג לאזין סה
טוש"ע א"ח ס"י שבת
סעיף לג:

עא ח טוש"ע א"ח ס' ש'לו סעיף ט:
עב ט מ"י פ"ג מהל' מאכלות אסורות הל' ה סמג לחוין קלב טוש"ע י"ד ס' פא סע"ז:

לעזי רעס"י

פליינדר־א [פליינדר־א].
להאנח.

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible]

(תהי'ך) ושל בין השנים
 מוצ' ואוכלו ואינו חושש
 מ'ם שפירש מהחילוק
 ב' אסור משום דמחיל'ך
 בדם חטאת תנא ר'
 מריוס אומר ר' יונק
 חיל' בשבת ואינו חושש
 מ'ם מפרק חלאהי דר'
 הוא ובמקום צערא לא
 גזר רבנ' פ' ונא חיל'כ
 ע' משום פרוה ויהי
 מפרק חלבו מקום גידולו
 חלאהי ד' חושש
 בידו לאו פ' חושש
 במקום צערא שר' ליה
 רבנ' א"ר ה' כ' חושש
 עין מ' בפסוק פ' חושש
 פדלי' ר' מריוס אראב
 שדול לאו שר' חטא
 ביר' א' חש' בשבת: תנא
 תנוס איש ל'א אומר
 צינור צערו ב' קשקשי
 מעקן חלבו כצנצנ'
 שבת ואינו חושש פ'
 עלו ב' עשבים המעכבים
 קלות המים ומוחק ר'
 המים מתפשטים ודולף
 בשב' מא' טעמא מסתד'
 כלא' הוא ובמקום חסד'
 ח'א גזר רבנ' אמר ר'
 ה' כחור איש גליה:
 פירש וחוה ה"ה כיונן
 ק"ק ומהא א"ר ב"ח פ'
 שים' ח'א מניק' שבת
 כעלה בתוך כ"ד חודש
 ה"ז ל'ת ולא תתאסר

רבי יהושע אומר אפילו ארבע וחמש שנים. אע"ג דהכא ליכא למימר ארבע וחמש שנים כדאמרי אינשי *אופסי* טובא דמשמע דוקא נקט עד חמש מדפרין מנציילתו *א* כתיפשו ומשני אידי ואידי חד שיעורא הוא מ"מ ליכא למיפקר השתא חמש שני ארבע מנציילת דנקט ארבע לבריח וחמש לכחוש *:

החמרת בחלבה. כדדרישין

שנים ושמואל אמר
אמר ר' יוחנן חמשים
אביי הלכה כרבי
יוחנן בשלמא רב
חד כי חורפיה אלא
מי משכחת לה כ
אמר לא תציתנהו
אחי משמיה דשמואל
זמן שמכירה ההיא
אמר ליה לרב דימי
אותבה בדרי דנשי
ליה עליהו כי מטא
פה כבשתנהי לעינה
יניך קום דרי בריך
אשי בריהא ובטעמא:
והולך עד עשרים
ילך כיונן שקין דברי
אומר אפילו ארבע
חר עשרים וארבעה
אמר מר מכאן ואילך
גול יהא חלב מהלכי
בומה בהמה שהקלת
בה אדם שהחמרת
בחלבו תלמוד לומר
הוא הוא טמא ואין
מא אלא טהור יכול
שזה בכל ולא אוציא
כל תלמוד לומר הוא
לכי שתיים טמא אלא
אפילו מצות פרישה
פריש הא דלא פריש
ידם שעל גבי כב
שישנים מוצצו ואינו
יהושע אומר אפילו
גניא ר' יהושע אומר
אפילו אידי ואידי חד

וְיָנִיחַ יְיָ חֵלֶב בְּשֶׁמֶת בְּנֵי לֵוִי לְאֹ

בשנים צו סכנה איירי דל'ח
מאי איריא משום דהוי מפרק כללית
יד אפי' הוי מלאכה דאורייתא שרי
במקום סכנה וקשה לר"ת מהא
דלמך פרק חרש (יבמות קד.) אבא
שאול אומר ויפקים היינו במזהמה
טעורא דייט וספיקו אי דליכא סכנה
אפילו בשבת גמי ואי דליכא סכנה
כו' ומשני לא זריכא דליכא זערא
ומפרק כללית יד הוא שבת דליסור
סקילה גזרו רבנן י"ט דליסור לאו
לא גזרו רבנן ומיך דהם מיירי
זעור של רעז והכא זעור של חולי
שהוא קרוב לסכנה ונשבע לא גזרו

יה לאקשאוי אפי' אי ליכא סכנה אי לחולה הוא אפילו בשבת נמי
הכא הלכה כרבי מריוס מכלל דפליגי עליה: **מפרק בלאחר**
דילי קרקע כדאמר בפרק כלל גדול (שבת עה.) גבי פועל חלוון ורי
כדאמרין בריש בכל מערבין (עירובין דף ט:) דממעט דגיס מדכתבי
כד חשיבא בהמה גדולי קרקע מכל מקום כיון דגמרי מסממנין
לא חשיבא בהמה גדולי קרקע כדמוכח בשאורא הכי הפועלי
החולב והמגבן והמחבץ שאינם גדולי קרקע ואין פועל אוכל בו
ס' לומר דליטריין טעמא דהכא דמפרק בלאחר יד הוא משום דרבי
חלוון נמי משום דש' [ועיין מוספות שבת עג: ד"ה מפרק]:
ומכאן מפני מראית העין אפי' בחדרי חדרי אסור היינו דווקא
יד העם (שבת דף סה.) שאם יראו יסבירו שכן בשבת אצל הכל
יד רבנו לאסור בחדרי חדרי: [ועי' פוס' מ"ח ס: ד"ה ומספיקו:]

עוד כמה. כמה חדשים אית לן למימר שידע להכירה מלינן מאשה
כל חד לפוס חורפיה. יש תינוק חריף ומכירה בחמשים יום
ויש שאינו מכירה עד שלשה חדשים: כל זמן שמכירה. אין שיעור לדבר
אלא בצדיקה הדבר תלוי אם אנו רואים שמכירה כופה ומניקתו בשכר

[ואפי' גירסה]: **היה דאסאי** גרשה
 ולא היה רוע להניק: **זיל דבקה**. אס
 ממירה: **אופנה דררא דש**. הוצינה
 בצורה של נשים: **מסוי**. מביט: **נטוף**
 עיניו. זקוף עיניך כמו דשפיל ואזיל
 צד ארוח ועניה שימפי ד'ק"ק (דף
 35a): **דרי צידן**. שאי צנין: **כיונק**
 ששקן. כאלו יונק דבר שמקוק: **חלב**
מהמלני שמים. חלב של אשה
 המהלכת בשמי רגלים: **עמא**. אסור:
שסקול בנגעה. שאינה מטמאה
 ממים: **החמרה חלבה**. כדלמרינ
 בצבורות (דף 1): **גמל גמל שני פעמים**
חד לאסור חלבו: **אדם שהחמרה**
בנגעו. נדה: **שאינו שום טמא**.
 שבה בצטורה טהור: **הוא חלב**.
 ממד קרא ופקא ליה. ל"א זה הוא עמא
 כו' דמבי צרישה דקרא אך את זה
 לא תכלו זה מיעוטא הוא: **ואמר**
רב שש גרסי': **אפי' מלוא פרישה**.
 מדרבנן: **אין זו**. דמדלורייתא שרי
 ורבנן נמי לא גזר ביה דלמרי' חלב
 מהלכי שמי טהור: **הא פריש**. הא
 לקמי מות כספירא **דדרי האשה**
 דלמי והוינה זו הדד כיונה שחז
 חזר וחזר כיונה שחז

כיונך שקין ורמינוז
שתיים טמא ודין הוה
במועה החמרת בבר
במועו אינו דין שתחמרת
את הגמול כי מועה
חלב מהלכי שתיים
אוציא את החלב שא
את הדם שהוא שוה
הוא טמא ואין דם ממ
טהור ואמר רב שש
אין בו לא קשיא יהא
החלופא בדם כדת
גוררו ואוכלו שבין
חושש אמר מר רב
ארבע וחמש שנים ו
אפילו חבילתו על מ
שיעורא הוא אמר
יהושע: תניא רבי מ
חלב בשבת מאי טע
יד ובמקום צערא לא
הלכה כרבי מרינוס

בצנעא בשבת ואינו חושש מאי טעמא מתקן כלל פסידא לא גזרו בה רבנן אמר רב יוסף הלכה כגאון לאחר עשרים וארבעה חדש וחזר כיונק שם יהודה בר חביבא אמר שמואל ^אשלשה ימים תת יהודה בר חביבא קמיה דשמואל שלשה ימים תת בעלה בתוך עשרים וארבעה חדש ^בהרי זו לא

וְקוֹשֶׁה לר"י הָא דפריך הָתֵם א"י דלִּיכָא סְכֵנָה אִפִּילוּ בְּשַׁבָּת נִמִּי הָא
עַל כֵּן נִרְאֵה דבְּרִייתָא דְהָתֵם פְּלִיגָא אִתָּךְ דִּהְכָּה וְכֵן מִשְׁמַע מִדְּקָא
יְדִיד הוּא. וְא"ת אִפִּילוּ לֹא הוּי כְּלֵאכֶר יָד נִמִּי דְהָא אִין דִּישָׁה אֱלֵא
תִּימָא א"ע? דְּחֵלוּן לֹא חָשִׁיב גִּדּוּלִי קִרְקַע בְּהֵמָה חֲשִׁיבָא גִּדּוּלִי קִרְט
בְּקִרְבָּא בְּשַׁר וְלֹאֹן מִהָּ הִפְטֵר מִפּוֹרֵס גִּדּוּלִי קִרְקַע כו' זֶה אִין לִמְרָא
בְּעִינֵין דְּמִקְרָא גִּדּוּל מִן הִקְרַקַּע כְּמוֹ כַּסְמִינִין לְדַבֵּי כֹּהֵן לִמְרָא
(ב"מ דף פט. וסס) דְּתִימָא דִּישׁ מַה דִּישׁ מִיּוּחַד בְּשַׁבָּת מִלֵּאכָה כו'
אֱלֵמָּה לְגַבֵּי דְבֶר הַגִּדּוּל מִמֶּשׁ מִן הָאֶרֶץ לֹא חֲשִׁיבָא בְּהֵמָה גִּדּוּלִי קִרְקַע
יְהוּדָה דְּסִבֵּר דִּישׁ דִּישָׁה שְׁלֵא בְּגִדּוּלִי קִרְקַע דְּמַחֲיִיב בְּפִי
ממעבן בְּרַגְלָא בְּצִינְעָא בְּשַׁבָּת. וְהָא דְּלֹאמֵר כֹּל מִקּוֹס שְׁאִסְרָא
בְּחִיסוּר מִלֵּאכָה דְּלֹאֲרִייתָא כְּמוֹ שׁוֹטֵט בְּהֵמָה אֲבָל לֹא
לֹא יִרְאוּ אֱלֵא מִלֵּאכָה כְּלֵאכֶר יָד דְּהוּאִי לְרִבְזֵין וְלֹא

מסורת הש"ס

- (א) [גיטין
(ב) [מוספתא גדה פ"ב,
(ג) כריתות כב. [ע"ש
[וע"ע], (ד) כריתות כא.;
(ה) [מוספתא גדה פ"ב,
(ו) [ע"י מוס' יבמות לו;
ד"ה ולא וכו' שיני נוסחאות
בוה], (ז) בקא' ט"פ;
לדמרי דם קט' ארבי;
(ח) [ב"ק פ.], (ט) [וע"ע
מוס' שבת ס: ד"ה השמא
ובמה שיינתי סס],

תורה אור השלם

1. אַךְ אֵת זֶה לֹא תֹאכְלוּ
מִמַּעַלֵי הַגֶּרֶה וּמִמַּפְרִי־
הַפֶּרֶסָה אֵת הַגִּמְלָה בִּי
מַעֲלָה גֶרֶה הוּא וּפֶרֶסָה
אֵינָנו מִפְרִיס טָמֵא הוּא
לָכֵן: וַיִּקְרָא יֵא ד

גליון הש"ס

נמ' כי אתא רמי בר
יהוחנאל. לעיל דף כ"א ע"א
לקמן דף ע"ב חולין דף
מד ע"א: שם הרי זו לא
תתארכ. ע' יצמות דף לו
ע"ב תוס' ד"ה ולא קמי:
תוס' ד"ה רבי יהושע וכו'
ואפי' טובא. כדלמרינן
שבת דף קכו ע"א:

מוסף רש"י

נטף עיניך. לשון זופה
למרחוק (תגילה יד' וב"ק
צב: ע"ש). ומה בהמה
שהקלת במגעיה. שאין
זה זיבות וגדום (בריתות
כב:). אוציא את החלב
שאינו שוה בכל.
דצטורה מותר וצטהמה
טמאה אסור (שם).

תוספות רי"ד

ועד כמה היא מכירה אמר
עולא ואיתמא איך
עד ג'ח שמואל אמר עד
ל' יום ור"י אמר משום
ר"ע עד י' יום אמר ר"ש
הל' כר"י משום ר"י
ומכירה פי' המורה שאינו
נזהר לילקוט מאשה אחת.
ועד כמה ופליגי אמוראי
לכשרותא.
שאינו חפץ מאשה אחת
אז נכון פותח.
ההיא דאורבאה בדרא גישי
כדמרי' לקמן פי' צורח
בבדיקה וז' נדרוק
אין יונק מאשה אחת
ומש"ה לא פרש שאצ"פ
שהוא יונק מאשה אחרת
אם הוא מכיר את המאשה
כופס אותה שנין שהוא
מכירה אם הניחוק תקשה
ל' בירדתה שחכמן ומש"ה
בעי ועד כמה שחכמן
יכול התינוק להכיר את
אמו ששכחן בפרדיה
וגם שחכמן (חזרות)
[שמחזירין] תנעז על כל
הנשים לראות אם יכיר את
אמו ואילו כפרת המורה
כיון של'ה ה' יונק מאשה
אחרת מה צורך לו לומר
אין קמטה לאפ"ה י"א
ה' מן ואפ"ה מפני שהי'
מכיר את אמו כפו אומר
ולחשון מריחיה קאמר
ואם ה' מכירה ולא קאמר
אין אורי יונק אצל ממנה;
הוא נכנס לאפ"ה דאורי
דמי שמואל הוא יתיב ר"ד
כ' במי איל ויל כדמי
אזל אותבה בדרא גישי.
שקיל' לבני
עליהו כ' ימאט לנבא
קמטוהו כשכחנהו
לעזת מניה אמר לה שמי
ענינ' עדי עד בינך שמי
ענינ' עדי דמי ר"א [בריתא]

(א) גירסת רבינו דנפק"ל מזה וכמו שפרש"י בל"א וכו' צאמת בתוס' בתו"כ בפ' שמיני וכו' ג"כ בצריתות. (ב) ולא אוליא את הדם ת"ל הוא הוא טמא ואין דם מהלכי בו' כ"ל.